

ה"ת 11212/04/22 - מדינת ישראל נגד אסתר נחמיה, ציונית מזרחי

בית המשפט המחוזי בירושלים

בשה"ת 11212-04-22 מדינת ישראל נ' נחמיה(אחר/נוסף) ואח'

לפני **כבוד השופט אברהם רובין**
מדינת ישראל
המבקשת
נגד
המשיבות
1. אסתר נחמיה
2. ציונית מזרחי

החלטה בעניין משיבה 2

1. המשיבות עבדו כמטפלות במעון לפעוטות במעלה אדומים. נגד המשיבות הוגש כתב אישום מתוקן במסגרתו מיוחסות להן עבירות של התעללות בקטין חסר ישע, ריבוי עבירות של תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, וריבוי עבירות של תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר של המשיבות עד לתום ההליכים, ולחלופין להארכת תנאי השחרור שנקבעו בעניין טרם הגשת כתב האישום. תנאי השחרור כללו מעצר בית בהרחקה ממעלה אדומים, שם בוצעו לכאורה העבירות. נכון לעת הזו המשיבה 2 (להלן - "**המשיבה**"), שוהה במעצר בית בדרום הארץ.

2. ב"כ המשיבה 2 טוען כי לא מתקיימות בעניינה של המשיבה ראיות לכאורה ועילת מעצר.

ב"כ המשיבה טוען, כי תיאור המעשים המיוחסים למשיבה בכתב האישום המתוקן איננו עולה בקנה אחד עם הנראה בסרטונים שתיעדו את המעשים. ב"כ המשיבה טוען כי ניתן וראוי להבין את המעשים המתועדים בסרטונים לכל היותר כמעשים אולי לא ראויים, שנעשו בניסיון להשתלט ילדים מסוימים, אך בוודאי לא כהתעללות בחסרי ישע. לטענת ב"כ המשיבה לא ניתן לייחס למשיבה עבירת התעללות כיוון שהמעשים לא גרמו חבלה של ממש. ולבסוף, ב"כ המשיבה טוען כי אף אם קיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר הרי שהמסוכנות הגלומה במשיבה איננה כזו המחייבת מעצר בית. ובוודאי שלא מעצר בית מחוץ למעלה אדומים.

דין והכרעה

3. טענת ב"כ המשיבה לפיה המעשים המיוחסים למשיבה בכתב האישום המתוקן מהווים פרשנות מחמירה של המבקשת למעשים שתועדו בסרטונים, איננה משכנעת. ההתרשמות מהסרטונים שהוצגו לפניי במהלך הדיון בעניינה

של המשיבה היא שהמעשים המתועדים בהם אינם יכולים להתפרש, לכאורה, באופן המקל לו טען בא כוח המשיבה. כך למשל, באחד הסרטונים נראית המשיבה כשהיא דוחפת את אחד הפעוטות וכתוצאה מכך הוא נופל לאחר כשראשו מוטח לרצפה. יצוין כי ב"כ המשיבה טען את טענתו לגבי פרשנות הסרטונים באופן כללי, מבלי להפנות לסרטון ספציפי אשר יכול לבסס את הטענה.

4. הטענה לפיה המעשים לא גרמו חבלה של ממש וכי הם אינם יכולים לבסס עבירה של התעללות, נדונה ונדחתה על ידי כב' השופט אברבנאל בהחלטתו הנוגעת למשיבה 1. האמור באותה החלטה מקובל גם עלי. כפי שנכתב בהחלטה (פסקה 7), כתוצאה מחלק מהאירועים המיוחסים למשיבה נגרם לפעוטות מכאוב של ממש העולה כדי חבלה, והם אף פרצו בבכי (למשל, ס' 89 לכתב האישום המתוקן). כיוון שכך, קיימות בעניינה של המשיבה ראיות לכאורה לריבוי עבירות של תקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי ותקיפת קטין חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, ובמצב דברים זה **"פוחתת חשיבות ההכרעה בשאלת התגבשות יסודות עבירת ההתעללות"** (שם). אני גם שותף בכל הכבוד לעמדתו של כב' השופט אברבנאל לפיה העובדה שמדובר במעשים שבוצעו במשך כחודשיים, כלפי פעוטות חסרי ישע בני שנה עד שנתיים, והעובדה שמדובר בפגיעות מכוערות שבוצעו בגסות כלפי קורבנות רבים כדרך שגרה באופן יומיומי, תוך השפלתם של הפעוטות, ביזויים והטלת אימה עליהם, מלמדים כי קיימות ראיות לכאורה גם לצורך הוכחת יסודותיה של עבירת ההתעללות.

5. העבירות המיוחסות למשיבה, גם לאחר תיקון כתב האישום, מקימות עילת מעצר בשל מסוכנות, זאת לנוכח טיב המעשים, ולנוכח ריבוי המעשים לאורך תקופה. עם זאת נראה כי מדובר במסוכנות הממוקדת כלפי ילדים ולא במסוכנות כללית. ב"כ המשיבה טען כי לעת בחינת מסוכנותה של המשיבה יש להביא בחשבון את מחדלה של המערכת אשר בחרה באדם לא מתאים - המשיבה - לתפקיד סייעת במעון, על כל הלחצים הכרוכים בכך. לא הונחו לפניי כל נתונים לגבי האופן בו נבחרה המשיבה לתפקידה, ואף לא נתונים אישיים של המשיבה שיש בהם כדי ללמד שצריך היה להיות ברור מלכתחילה כי היא איננה מתאימה לתפקידה. ברם מכל מקום, אף אם יש ממש בטענת ב"כ המשיבה לפיה ראוי להחמיר את הקריטריונים להעסקת סייעות או מטפלות במעונות, הרי שאין בכך כדי למתן את המסוכנות הגלומה במשיבה בכל הנוגע טיפול בילדים. עם זאת, כעולה מהשתלשלות העניינים עד כה, המסוכנות הגלומה במשיבה איננה כזו שחייבה את מעצרה ממש.

6. ב"כ המשיבה טען כי יש להתיר למשיבה לשהות במעצר בית בביתה במעלה אדומים. טענה זו מקובלת עלי. למשיבה אין עבר פלילי ומאז שהיא שוחררה היא לא הפרה את תנאי השחרור. מסוכנותה של המשיבה מתמקדת בסכנה הנשקפת ממנה לילדים, וניתן לתת מענה סביר לסכנה זו גם בדרך של מעצר בית במעלה אדומים. בהקשר זה יש להביא בחשבון את העובדה שמזה למעלה מחודש המשיבה 1 נתונה במעצר בית בביתה במעלה אדומים. יחד עם זאת אני סבור, כפי שגם קבעתי לגבי המשיבה 1, כי לא ניתן לעת הזו לוותר כליל על מעצר הבית, בוודאי כאשר לא הוגש תסקיר לגבי המשיבה.

7. כאמור, בעניינה של המשיבה לא הוגש תסקיר ואף לא התבקש תסקיר. בכך שונה מצבה בהשוואה למצבה של המשיבה 1 שבעניינה הוגש תסקיר המלמד על מסוכנות נמוכה, שאפשרה להתיר לה לצאת ממעצר הבית ללא פיקוח לצורך התאווירות. אשר על כן אני קובע כי המשיבה תוכל צאת ממעצר הבית לצורך התאווירות בפיקוח של

מפקח אשר יחתום על ערבות צד ג' בסכום של 15,000 ₪. היציאה בפיקוח תהיה בימים א', ג', ו- ה' מהשעה 10:00 ועד לשעה 13:00 ובימים ב', ד', ו' ושבת מהשעה 16:00 ועד לשעה 19:00. המשיבה לא תיצור קשר, במישרין או בעקיפין עם מי מהמעורבים בפרשה, לרבות המתלוננים והוריהם, ולא תתקרב למרחק של פחות מ 50 מטר ממקום בו היא יודעת כי הם נמצאים.

8. אשר על כן אני קובע כדלהלן:

המשיבה תשהה במעצר בית בביתה במעלה אדומים והיא תוכל לצאת ממעצר הבית בתנאים שפורטו לעיל. יתר תנאי השחרור יישארו בעינם.

שירות המבחן יערוך תסקיר לגבי המשיבה אשר יוגש לבית המשפט עד ליום 21/6/22. ככל שהתסקיר ימליץ על שינוי תנאי השחרור יוכל מי מהצדדים לעתור לקיומו של דיון בנושא.

השינוי בתנאי השחרור ייכנס לתוקפו ביום 23/5/22.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשפ"ב, 17 מאי 2022, בהעדר הצדדים.